

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně M.Š.**, bytem ..., proti **žalovanému Státnímu pozemkovému úřadu**, se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2013, č. j. SPU 117326/2013,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne žalovaného ze dne 29. 3. 2013, č. j. SPU 117326/2013 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo rozhodnuto podle § 11 odst. 8 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách, výrokem I. o výměně a přechodu vlastnických práv specifikovaných v příloze č. 2 rozhodnutí, výrokem II. o zřízení nebo zrušení věcných břemen k pozemkům a výrokem III. o určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2 zákona o pozemkových úpravách. Žalobkyně požadovala, aby jí bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

Žalobkyně v žalobě předně odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu týkající se komplexních pozemkových úprav a problematiky vyvlastnění a následně uvedla, že Pozemkový úřad Plzeň – jih ve svém postupu hrubě porušil nejen zákonná pravidla, protože neměl souhlas žalobkyně se změnou pozemků a při nedostatku souhlasu žalobkyně zároveň neprovedl vyvlastnění pozemků žalobkyně podle zákona o vyvlastnění, ale porušil i své závazky, které dal v pozvánce na úvodní jednání dne 19. dubna 2006, kde se zavázal v bodě IV., že „veškeré vlastnické změny při zpracování návrhu budou prováděny jen po osobním jednání a odsouhlasení vlastníkem“. Obdobný závazek je též uveden v zápisu ze schůze ze dne 19. 4. 2006.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh pozemkových úprav v k. ú. Nezdvě, dále uvedl, že žalobkyní vznesené námitky již byly shledány nedůvodnými v řízení před správními soudy, a proto navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Vyjádření účastníků při jednání

Žalobkyně, ani žalovaný se k jednání nedostavili.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

Žaloba není důvodná.

Argumentace žalobkyně, že žalovaný pochybil, když rozhodl o provedení pozemkových úprav bez souhlasu žalobkyně, aniž by současně její pozemky vyvlastnil, není důvodná. Je třeba si uvědomit, že otázka týkající se udělení souhlasu dotčenými vlastníky s pozemkovými úpravami, stejně jako otázka dodržení kritérií pro vyvlastnění ohledně těch vlastníků dotčených pozemků, kteří s pozemkovými úpravami vyjádřili nesouhlas, byla předmětem správního řízení, jež vyústilo v rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Plzeň – jih, ze dne 1. 2. 2008, č. j. 155/08/PÚ-pú-1/2008, jímž byl podle § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách schválen návrh komplexních pozemkových úprav v k. ú. Nezdvě. Předmětné rozhodnutí bylo potvrzeno v rámci řízení odvolacího, následně byla rozhodnutí správních orgánů i ve vztahu k výše uvedeným námitkám podrobena soudnímu přezkumu (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2011, č. j. 9 Ca 254/2008 – 62 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 122/2011 – 168) a shledána souladnými se zákonem. Je tedy zřejmé, že námitky vznesené žalobkyní v projednávané věci již byly pravomocně vyřešeny, přičemž Městským soudem v Praze, resp. Nejvyšším správním soudem nebyly shledány důvodnými.

Pokud se jedná o žalobou napadené rozhodnutí v projednávané věci – tj. rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2 zákona, pak dané rozhodnutí má sloužit v podstatě již jen jako doklad o vlastnických vztazích a pro převzetí výsledků pozemkových úprav do katastru nemovitostí. Ostatně také z toho důvodu proti němu zákon již nepřipouští řádný opravný prostředek. Tomu odpovídá i skutečnost, že schválený návrh komplexních pozemkových úprav představuje závazný poklad pro vydání napadeného rozhodnutí.

Na shora uvedenou skutečnost, tedy že se pozemkové úpravy skládají ze dvou samostatných správních řízení, z nichž každé má svůj samostatný a nezaměnitelný předmět, v minulosti opakovaně upozorňovala i judikatura Nejvyššího správního soudu se závěrem, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv, nelze úspěšně uplatnit námitky směřující proti rozhodnutí o schválení návrhu pozemkové úpravy (viz např. rozsudek ze dne 4. 7. 2008, č. j. 4 As 5/2006-131), jak činí žalobkyně.

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI. Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**

V Plzni dne 3. dubna 2018

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: L. K.